

30.10.2023

Instituce - UNIS

Není už úplně zdravé, do jaké míry se vrcholový sport profesionalizoval, říká čerstvý mistr světa Perušič

...podmínky pro kloubení obojího, a někdy naopak vzdělání dostane přednost. V Česku velice dobrou práci odvádí vysokoškolské centrum Victoria a **projekt UNIS**, které mladým sportovcům pomáhají sportovní dráhu skloubit se studiem. Jaká je úloha sportovce ve společnosti? Já ji vnímám ve třech hlavních...

reflex.cz | 23.10.2023 | rubrika: Rozhovory | autor: Jakub Švejkský | [URL](#)

Obsahové duplicity: 19.10.2023 - Reflex [N1](#)

Basketbal

Písecký nováček NBL vyhrál po obratu dohrávku v Pardubicích

...nepomohli ani autor sedmi trojek a 27 bodů Bryce Alford či Jure Škifič, který zaznamenal 21 bodů a 14 doskoků. V píseckém dresu totiž exceloval **Martin Svoboda**, který nastřílel už podruhé v sezoně 37 bodů, přidal k tomu osm doskoků a pět asistencí a vymohl si i deset faulů. „V prvním poločase jsme...

sport.iDNES.cz | 24.10.2023 | rubrika: Basket | autor: ČTK, iDNES.cz | [URL](#)

Judo

Judistka Zachová dál čeká na medaili z Grand Slamu, v Abú Zabí skončila pátá

...**Renata Zachová** skončila pátá na Grand Slamu v Abú Zabí. V kategorii do 63 kilogramů v souboji o bronz podlehla Rakušance Lubjaně Piovesanaové, která ji porazila i před pěti lety ve finále mistrovství Evropy do 23 let. Třidvacetiletá česká reprezentantka sice na první životní medaili z Grand Slamu...

sport.iDNES.cz | 25.10.2023 | rubrika: Ostatní sporty | autor: ČTK, iDNES.cz | [URL](#)

Obsahové duplicity: 25.10.2023 - Ostatní sporty [N1 URL](#), sport.ceskatelevize.cz [N1 URL](#), sport.cz [N1 URL](#)

Plné znění

Instituce - UNIS

Není už úplně zdravé, do jaké míry se vrcholový sport profesionalizoval, říká čerstvý mistr světa Perušič

reflex.cz | 23.10.2023 | rubrika: Rozhovory | autor: Jakub Švejkský | [URL](#)

Před deseti lety stál před stěžejním sportovním dilematem – buď se naplno věnovat florbalu, ve kterém reprezentoval Česko na juniorském mistrovství světa, anebo se pokusit stát profesionálním plážovým volejbalistou. Ondřej Perušič (29) si v roce 2013 vybral florbal... Sportovní osud měl ale s tímto renesančním člověkem jiné plány. V neděli 15. října se stali v Mexiku s beachvolejbalovým spoluhráčem Davidem Schweinerem mistry světa, čímž se kvalifikovali na letní olympiádu do Paříže konanou příští rok.

Jste členem nejlepšího tuzemského beachvolejbalového páru, souběžně s tím jste absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a momentálně studujete moderní dějiny na filozofické fakultě. Kde se vzala tato vaše komplexní kombinace?

Odmalička jsem byl vedený k tomu, že vzdělání je základ, který mě připraví na budoucí pracovní kariéru, ale zároveň, že to není to jediné. Rodiče stáli o to, abych se hýbal a sportoval. Nikdy mě ale netlačili, aby ze mě vyrostl reprezentant nebo že bych se měl sportem snažit žít. Říkali mi, že pokud dokážu kombinovat sport se vzděláním na jakékoli úrovni, tak to bude skvělé. Na právnické fakultě jsem se nesnažil jen „prolézt“ a zkoušky jsem sice nikdy příliš neopakoval, ale zároveň jsem neatakoval prospěchové stipendium – sportovní kariéra byla vždy limitovaná studiem, a naopak studium bylo limitováno dlouhými pobyty v zahraničí. Celou dobu to bylo hledání balancu.

Jak vás formoval dědeček Boris Perušič, mistr světa s československou volejbalovou reprezentací z roku 1966 a stříbrný medailista z olympiády v Tokiu o dva roky dříve?

Děda je mým velkým vzorem díky sportovním úspěchům, ale i třeba v tom, jak ke sportu přistupoval. Přestože se bavíme o dřívější podobě profesionálního sportu, tak se právě po zlatém mistrovství světa v roce 1966 musel rozhodnout mezi přípravou na olympiádu v Mexiku a zaměstnáním – pokračování ve sportovní kariéře by obnášelo i případný přestup do zahraničí, upřednostnění zaměstnání by zase znamenalo upozadění sportu, na nejvyšší, tedy reprezentační úrovni by ho už dál dělat nemohl. Nevím, jak těžké rozhodování to pro něj bylo, nakonec ale vyhrála práce. Dědův sen byl pracovat pro Československé aerolinky, v nichž se pak dostal na manažerské pozice. Delší dobu pracovně pobýval v Sýrii, Singapuru, Jugoslávii nebo Německu. Nyní je už v důchodu a žije spokojeně na chalupě za Prahou.

Co plánujete vy po sportovní kariéře?

I to mě další studium ukazuje, že nejsem jasně rozhodnutý nebo že nemám jednu konkrétní vysněnou práci. Následující rok bych se nicméně rád věnoval oblastem ústavního práva, ale nebráním se ani zkušenosti se sportovním právem.

Kdybychom se ještě vrátili ke kombinaci vzdělávání a sportování u malých dětí, jak na vás působí fenomén aktuálně viditelný nejčastěji u mladých tenistek a jejich rodičů, kteří od útlého věku vytvářejí doslova rodinný sportovní byznys?

Podle mě už není úplně zdravé, do jaké míry se vrcholový sport profesionalizoval. Odvětví, jako je tenis, hokej nebo fotbal, vyžadují do toho investovat maximum času. Já jsem ale toho názoru, že by měl sport plnit hlavně roli výchovy ke zdraví a hodnotám, a ne až tolik to, že odmalička půjdeme za co největšími úspěchy následovanými výdělkem. Samozřejmě že někteří sportovci jsou v určitých odvětvích schopní se zabezpečit na zbytek života. Vsadit od začátku všechno na jednu kartu a vydat se na extrémní cestu, že dítě od věku deseti let bude trénovat dvakrát, někdy možná dokonce třikrát denně a nedokončí ani střední školu, je už podle mě špatně. Jednak to sportovce neformuje osobnostně úplně dobře – zejména v individuálních sportech si často už od útlého věku mohou zvyknout na to, že se všechno točí kolem nich, a mohou rychle získat pocit, že oni a sport jsou středobodem všeho. K tomu se také někdy přidá další negativní efekt v podobě enormního tlaku na výkon, který se navíc odmalička strašlivě stupňuje.

Co se dá udělat systémově se vzděláním sportovců? Ve Spojených státech, které jsou neporovnatelně větší než Česko, se tradičně kombinuje sportování na vrcholové úrovni spolu se studiem na prestižních univerzitách. Byla by to cesta i pro nás?

Vybudování takového systému by určitě vyžadovalo obrovskou počáteční investici. Myslím si ale, že je to relativně dobrá cesta. Nemusíme vyloženě okopírovat ten americký model, ale pobídky k tomu, aby se dala skloubit profesionální sportovní kariéra se studiem, jsou určitě hodně potřeba. Ve výsledku by se to vrátilo všem stranám. Sportovci by měli možnost připravit se na život po kariéře, zejména ve sportech, kde vás dané výdělky nezajistí na celý život. A vrátilo by se to i společnosti a státu, protože by tady byla skupina lidí, která se nějakou dobu živí sportem, ale pak je schopná se uplatnit i v jiném oboru. Mohli bychom se tím vyvarovat smutným případům sportovců, kteří skončí vrcholovou kariéru a dostanou se do finančních a psychologických problémů, protože ten přechod není úplně jednoduchý. Nejsm si jistý, jestli je tohle téma v českém veřejném prostoru dostatečně akcentované. Zároveň přicházíme o spoustu talentovaných sportovců už jenom tím, že nemají adekvátní podmínky pro kloubení obojího, a někdy naopak vzdělání dostane přednost. V Česku velice dobrou práci odvádí vysokoškolské centrum Victoria a **projekt UNIS**, které mladým sportovcům pomáhají sportovní dráhu skloubit se studiem.

Jaká je úloha sportovce ve společnosti?

Já ji vnímám ve třech hlavních oblastech. První je sportovně-ekonomická, v níž se sport blíží zábavnímu průmyslu – hrajeme, protože se na to lidé rádi dívají, za což bereme peníze. Druhá role představuje sportovce jako nositele hodnot, které by podle mě sport do společnosti měl přinášet – konkrétně respekt k soupeři, dodržování pravidel, výchovu ke zdraví, ale i schopnost překonat překážky nebo k sobě být sebekritický... Vznik moderního sportu měl na konci 19. století záměr propagovat tyto kvality, přijde mi ale, že v poslední době se na tuto nedílnou část sportování zapomíná. Třetí oblast je sportovec jako veřejná osoba – tedy člověk, jenž je vzorem pro mladší generace, vystupuje ve veřejných debatách, formuje celospolečenské mínění. To s sebou nese mediální pozornost, jejíž nedílnou součástí je odpovědnost za to, co sportovec říká, jaké hodnoty zastává a které názory propaguje. Právě v této třetí složce jako sportovci často selháváme.

Někdy mám dojem, že sportovci jsou dotazováni i na věci, o nichž nemají velký přehled...

Problém je asi jak na straně sportovců, tak i společnosti včetně médií. V první řadě si někteří sportovci někdy ne úplně stoprocentně uvědomují, že ne na všechny otázky se dá říct vlastní názor typu: „Dnes se mi hrálo dobře...“ Musí si uvědomit, že jsou také odpovědní za informace, které lidem předávají – je potřeba rozlišit, jestli jsou to jejich nepodložené názory, nebo faktická tvrzení. Společnost si sportovce občas idealizuje a nekriticky přebírá jejich názory na všechno. Je dobré si uvědomit, že sportovci často nedisponují adekvátním vzděláním a nerozumějí komplexním otázkám mimo svůj obor.

Kdyby vám před deseti lety vyšel přestup z florbalové Sparty do Tatranu Střešovice, tak dnes možná odpovídáte coby florbalový mistr republiky, nikoliv jako olympionik v beachvolejbalu. Jak moc je sportovní život o náhodách?

Asi je i není. Existují věci, které jsou trochu o náhodách. Je pravda, že jsem se původně rozhodl naplno věnovat florbalu a beachvolejbalu už ne. Kdyby vyšel onen transfer do Tatranu, tak je dost možné, že bych dnes byl aktivním florbalistou. Zároveň se nedá úplně říci, že by sport byl o náhodách. Jsem zastáncem toho, že rozhoduje zejména samotný výkon hráče, jeho přístup k tréninkům plus to, jakým způsobem se snaží zlepšovat.

S Davidem Schweinerem tvoříte na kurtu pár už osm let. Jak náročné je fungovat bok po boku intenzivně jedenáct měsíců v roce?

Beachvolejbal je v tomhle hodně specifický sport, protože není ani ryze individuální, ani ryze kolektivní. Blíží má ale k individuálnímu sportu, což vytváří větší tlak na jednotlivce, zvláště na úrovni, na které se pohybujeme. To je navíc obohacené o osobní vazby a soužití. Na světové tour je řada dvojic, jež neovládají osobní rovinu, což často vede ke změnám v týmech. S Davidem v osobní rovině problémy nemáme, což je ostatně důvod, proč už spolu hrajeme tak dlouho. Jsme ale odlišné osobnosti, což se dříve či později musí projevit na kurtu – někdy se neshodneme, jak řešit dané herní situace nebo jak přistoupit k tréninku, zápasu či turnaji. S tím se úzce pojí role trenéra, který musí dané herní situace rozsoudit, funguje jako mediátor.

Právě po příchodu italského trenéra se vaše výkony začaly zlepšovat. Jak se Andrea Tomatis stal vašim koučem a v čem tkví jeho zásadní role?

V roce 2016 jsme s dalším českým hráčem, Honzou Dumkem (Schweiner byl tehdy nemocný; poznámka autora), jeli na turnaj do Rakouska, kde jsme jako první náhradníci skončili těsně pod čarou kvalifikace. Na turnaj jsem nicméně zůstal s rodinou na krátkou dovolenou a viděl jsem v kvalifikaci a posléze i v hlavní soutěži takový postarší italský tým – zrovna když jsem se na ně koukal, tak prohrávali vysokým rozdílem s ruskou dvojicí, v tom zápase se po kurtu doslova ploužili, nicméně poté došli až do čtvrtfinále. O čtyři měsíce později jeden z italských hráčů dorazil k nám na Strahov a byl nám představen jako nový trenér – jeho trenérské angažmá domluvil náš bývalý výtečný šestkový volejbalista Martin Lébl, který měl tehdy na starost sekci beachvolejbalu a s Andreou kdysi působil v nejvyšší italské lize v Římě. Pro nás každopádně Andrea představoval skutečně velkou změnu nejen díky jeho rozsáhlým hráčským zkušenostem na mezinárodní úrovni. Naši hru posunul o několik úrovní výš. Od dalších světových týmů nás neodlišuje fyzická dominance nebo úsdné technické dovednosti, ale kvalitní taktická příprava a strategie. Andrea je skutečně velice dobrý v analýze hry jak naší, tak i soupeřů. V každém zápase přesně víme, jaký je herní plán, máme jasno, na koho chceme podávat, na jaké údery si dát pozor nebo jestli daný protivník má nějaké herní stereotypy, k dispozici pak máme i spoustu dalších informací. To je naše obrovská výhoda a vděčíme za ni zejména Andreovým trenérským kvalitám.

Kdo další kromě trenéra Tomatisa ještě tvoří váš tým?

Andrea s sebou přivedl kondičního trenéra Valeria Vaccara a v roce 2018 i asistenta Mattea Galliho. Dále spolupracujeme se statistikem Jaroslavem Bartošem, a když jsme v Praze, tak se o nás stará fyzioterapeutka Eliška Čermáková, která s námi zároveň jezdí na nejdůležitější turnaje. Nárazově také kooperujeme se sportovními psychologem.

Na olympiádě v Tokiu byl prvním členem výpravy nakaženým covidem-19 neočkovaný lékař Vlastimil Voráček. Ten patrně už cestou letadlem nakazil další lidi. Vy sám jste tam byl prvním pozitivně testovaným českým sportovcem na koronavirus. První zápas se vám kvůli tomu kontumoval, a ačkoliv jste do turnaje nastoupili později, část několikaletého úsilí byla zmařena kvůli laxnímu přístupu lékaře. Jaké jste měl z celé situace pocity?

Během olympiády, byť jsem nemohl zůstat stranou mediální nůžky způsobené celou kauzou, jsem se snažil soustředit primárně na to, jestli budu moci do turnaje naskočit. Dva zápasy po několika dnech v izolaci a prodělaném covidu, do nichž jsme nakonec nastoupili, ukázaly, že jsme byli dobře připravení. O to víc mrzí konečný výsledek. Onu kauzu v sobě do určité míry považuji za uzavřenou. Nešlo si ale nevšimnout, že pan doktor Voráček nebo Tibor Alföldi (tehdejší ředitel komunikace Českého olympijského výboru; poznámka autora) v některých mediálních výstupech i déle než rok po olympiádě neváhali minimálně kreativně interpretovat to, co se stalo, anebo přímo říkat nepravdy. Já už jsem na to nereagoval, nemělo by to smysl.

Další olympiáda v Paříži se blíží. Kam jste se posunuli? Teď jste v Mexiku senzačně získali s partákem titul mistrů světa.

V naší hře jsme nic významného nezměnili. Stali jsme se ještě zkušenějším týmem a naše výkony jsou výsledkově konzistentnější. Zároveň jsme si rok po olympiádě konečně splnili dílčí cíl v podobě zisku medailí z velké akce, což se nám povedlo na mistrovství Evropy, kde jsme vyhráli stříbro. Byl to pro nás důležitý milník a takový mentální přelom, protože jsme konečně ovládli klíčové zápasy, které se nám dlouhou dobu napříč turnaji často nedařily. A teď dokonce zlato z mistrovství světa.

Pojedete tedy do Paříže s medailovými ambicemi?

Ano i ne. Rozhodně se k medaili neupínáme. Vzhledem k tomu, jak se vyrovnaná světová špička. Ale pořád se pohybujeme ve skupině špičkových týmů, které mohou na medaili dosáhnout. Pokud se nám v Paříži povede předvést opravdu dobrou hru, tak víme, že jsme v turnaji schopni dojít daleko. Hlavně bych se chtěl prezentovat dobrým volejbalem, aby fanoušci mohli být pyšní, že česká dvojice patří do světové špičky.

FOTO:

Nguyen Phuong Thao

Ondřej Perušič

Nguyen Phuong Thao

Podle mě už není úplně zdravé, do jaké míry se vrcholový sport profesionalizoval.

ČTK / AP / Fernando Llano

Ondřej Perušič a David Schweiner se radují z titulu mistrů světa v plážovém volejbale

ČTK / AP / Fernando Llano

Ondřej Perušič a David Schweiner se radují z titulu mistrů světa v plážovém volejbale

ČTK / AP / Fernando Llano

Ondřej Perušič a jeho rybička ve finále MS

ČTK / AP / Fernando Llano

Ondřej Perušič a David Schweiner ve finále MS v plážovém volejbale

ČTK / AP / Fernando Llano

Ondřej Perušič a David Schweiner se radují ve finále MS

Basketbal

Písecký nováček NBL vyhrál po obratu dohrávku v Pardubicích

sport.iDNES.cz | 24.10.2023 | rubrika: Basket | autor: ČTK, iDNES.cz | URL

Písecký nováček NBL zvítězil v dohrávce 4. kola nejvyšší domácí basketbalové soutěže v Pardubicích 104:100 a po šesti zápasech mají vyrovnanou bilanci stejně jako soupeř. Východočeši ale odehráli o dvě utkání víc a po nadějném vstupu do sezony nyní z posledních sedmi soutěžních zápasů včetně dvou v kvalifikaci Evropského poháru po šesté neuspěli.

Domácí tým v prvním poločase zlikvidoval desetibodovou ztrátu, ale po obrátce pro změnu neudržel vedení z třetí čtvrtiny o šestnáct (71:55). „Bohužel, bez zraněného Joeyho Brunka jsme nekontrolovali tak dobře prostor pod košem, Píseck dal nějaké těžké střely a vyhrál,“ konstatoval trenér Dino Repeša. K úspěchu Pardubicím nepomohli ani autor sedmi trojek a 27 bodů Bryce Alford či Jure Škifič, který zaznamenal 21 bodů a 14 doskoků. V píseckém dresu totiž exceloval

Martin Svoboda, který nastřílel už podruhé v sezoně 37 bodů, přidal k tomu osm doskoků a pět asistencí a vymohl si i deset faulů.

„V prvním poločase jsme udělali jenom jednu chybu, že jsme nechali rozstřílet Alforda. Ve třetí čtvrtině ale existovalo na hřišti jenom jedno družstvo. Pardubice v ní hrály skvěle, přiznám se, že ani já jsem po této části nevěřil, čeho všeho ještě budeme schopni. Ve čtvrté čtvrtině se na nás projevílo to, co nám na začátku soutěže chybělo - zkušenosti. Naše hra se zlepšuje zápas od zápasu, už neděláme školácké chyby,“ pochvaloval si písecký trenér Jan Čech.

Další univerzální výkon předvedl i jeho spoluhráč na rozehrávce Vojtěch Sýkora, který si v předchozích pěti zápasech v sezoně připsal třikrát triple double včetně sobotního duelu s Děčínem, v němž nakonec po přezkoumání jednotlivých situací zaznamenal podle oficiálního zápisu 11 asistencí místo původně připsaných sedmi. Proti Pardubicím mu tentokrát chyběly body, kterých dal jen šest, k tomu ale přidal 16 přihrávek a 10 doskoků.

Basketbalová Kooperativa liga mužů4. kolo

Pardubice - Písek 100:104 (19:29, 44:46, 80:71)

Nejvíce bodů: Alford 27, Škifič 21, Šafarčík 16 - **Martin Svoboda** 37, Šlechta 17, Novotný 16.

Basketbal Muži

KLUB ZÁPASY VÝHRY PROHRY SKÓRE PROCENTA

- 1.Nymburk862 759:556 75,0
2. Opava862 737:668 75,0
- 3.Ústí nad Labem853 711:653 62,5
- 4.USK Praha743 516:519 57,1
- 5.Děčín844 730:691 50,0
- 6.Pardubice844 696:698 50,0
- 7.Kolín844 613:633 50,0
- 8.Písek633 567:615 50,0
- 9.Brno734 526:564 42,9
- 10.Olomoucko835 664:733 37,5
- 11.Slavia Praha835 652:764 37,5
- 12.Ostrava817 616:693 12,5

Foto:
ilustrační snímek
FIBA

Judo

Judistka Zachová dál čeká na medaili z Grand Slamu, v Abú Zabí skončila pátá

sport.iDNES.cz | 25.10.2023 | rubrika: Ostatní sporty | autor: ČTK, iDNES.cz | URL

Judistka **Renata Zachová** skončila pátá na Grand Slamu v Abú Zabí. V kategorii do 63 kilogramů v souboji o bronz podlehla Rakušance Lubjaně Piovesanaové, která ji porazila i před pěti lety ve finále mistrovství Evropy do 23 let. Třidvacetiletá česká reprezentantka sice na první životní medaili z Grand Slamu znovu nedosáhla, ale i pátou příčkou si upevnila postupovou pozici v olympijském žebříčku.

Zachová ve středu na tatami ve Spojených arabských emirátech měla vyrovnanou bilanci dvou výher a dvou porážek. V prvním kole měla volný los a pak na ipon porazila bronzovou medailistku z letošní univerziády Agathu Schmidtovou z Německa.

Následně sice v prodloužení prohrála se Španělkou Cristinou Cabaňovou, ale v opravě před limitem porazila Australanku Katharinu Haeckerovou, která v této sezoně získala na Grand Slamech čtyři medaile.

„Otočila jsem s ní zápas. Prohrávala jsem na wazari, pak jsem ji hodila na wazari a dokázala jsem podruhé skórovat. Tak asi za to jsem byla nejvíc ráda,“ uvedla Zachová ve videu na facebooku.

Česká reprezentantka se tím pádem dostala do finálového bloku a nastoupila proti Piovesanaové. Tři minuty jí vzdorovala, jenže pak se dostala do defenzivy na zemi a rakouská judistka, která do minulé sezony reprezentovala Británii, držením ukončila zápas.

Zachová si potřeť v této sezoně připsala na velkém turnaji páté místo, stejně jako dnes dopadla na Grand Slamu v Ulánbátaru i na Masters v Budapešti. „Teď mě to samozřejmě moc mrzí, ale věřím, že to bude dobrý odrazový stupeň do další práce. Věřím, že páté místo mě jen posílí,“ řekla.

V kategorii do 63 kg chyběla řada předních evropských judistek, které tento turnaj týden před evropským šampionátem vynechaly. Naopak startovala druhá česká reprezentantka **Věra Zemanová**, jež v prvním kole podlehla vicemistryni Evropy z roku 2020 Rakušance Magdaleně Krssakovové.

Ve čtvrtek se budou v Abú Zabí prát David Klammert v kategorii do 90 kilogramů a dvojnásobný olympijský vítěz **Lukáš Krpálek**, jenž tentokrát nastoupí v kategorii nad 100 kilogramů.

Profimedia.cz